

Sygn. akt I CNP 43/10

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi B. I.-P. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 lipca 2009 r., wydanego w sprawie
z powództwa B. I.-P.
przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji
w m. W. S.A. z siedzibą w W.
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powódka B. I. – P. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 24 lipca 2009 r., którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 października 2008 r., oddalającego powództwo o uznanie niektórych z postanowień wzorca umownego, którym posługiwało się pozwane Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji m. W.

Wniesiona przez pozwaną skarga jest niedopuszczalna, co wynika z art. 424⁵ § 1 pkt 5 w związku z art. 424⁸ § 2 k.p.c., k.p.c., albowiem wzruszenie wyroku zaskarżonego tą skargą było możliwe w drodze innego środka prawnego - skargi kasacyjnej (art. 479⁴² § 2 k.p.c.). W doktrynie i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że skarga kasacyjna w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest dopuszczalna niezależnie od wartości przedmiotu sporu, gdyż przepis art. 479⁴² § 2 k.p.c. stanowi *lex specialis* względem art. 398² § 1 k.p.c.

Wobec takiego stanu rzeczy należało orzec, jak w sentencji.